

Són les causes i no els símptomes

Avui, els ciutadans exigeixen als seus polítics la capacitat de saber gestionar i resoldre amb èxit els conflictes públics i, per tant, no n'hi ha prou d'estar investit de legitimitat electoral

tribuna Politòleg i director del postgrau en Mediació Comunitària i Resolució de Conflictes Públics a la UdG.

XAVIER PASTOR.

Massa sovint els governs acostumen a abordar els conflictes públics per mitjà dels seus símptomes i no de les seves causes. Aquest és un error freqüent que dona solucions poc d'acord amb el conflicte generat. Els governs es veuen forçats a cercar solucions immediates, amb un alt grau d'incertesa respecte del resultat, enfront d'una realitat complexa i diversa, tant pel nombre d'actors en joc i d'interessos, com per la dificultat d'escollir entre les fórmules existents.

El mes d'abril d'enguany, en la conferència de cloenda del postgrau en Mediació Comunitària i Resolució de Conflictes Públics que organitzen la Fundació Universitat de Girona i l'organització GREC, vam comptar amb el Molt Honorable Sr. Jordi Pujol i Soley. L'expresident va exposar les seves preocupacions sobre els problemes de país i la necessitat de generar idees, valors i actituds que permetin el seu abordatge, des de les causes i amb un abast integral.

Aquest estiu he estat llegint Steven D. Levitt i el seu *best-seller Economia Freaky*. En el seu llibre, Levitt explica, per mitjà d'exhaustives investigacions, quines són les causes que provoquen determinats fenòmens, com per exemple, el creixement o la disminució de la criminalitat.

Així, ens mostra que, en contra de les prediccions d'experts, responsables públics i opinió pública, un dels factors principals de la disminució de la delinqüència amb violència a Nova York i d'altres ciutats dels Estats Units en la dècada del noranta va ser la legalització de l'avortament, vint anys enrere. Més enllà de consideracions morals i de posicions en contra o a favor que les dones puguin avortar, les dades mostren com el descens de la natalitat de nens de famílies pobres i desestructurades fruit de l'avortament va impedir, vint anys més tard, l'engrossiment de llistes de persones infelices i empeses a delinquir. Levitt també constata com a factors l'increment d'efectius policials i canvis en el mercat de les drogues.

Aquest cas ens serveix per subratllar la transcendència de detectar les causes dels conflictes, ja que de la manca d'encert en l'anàlisi se'n deriven quatre conseqüències preocupants:

- 1) La incapacitat per trobar solucions efectives, satisfactòries i durables.
- 2) L'acumulació de problemes sense resposta i la seva intensificació.
- 3) El desprestigi de la classe política i la política democràtica com a sistema.
- 4) L'increment de la frustració general i la constatació de la relativa idoneïtat dels sistemes de resolució actuals.

Totes quatre conseqüències destaroten i fan més complexa la governabilitat i la convivència pacífica. A més, posen en dubte la capacitat de les institucions públiques de regular els conflictes i les relacions entre els agents socials.

Avui, els ciutadans exigeixen als polítics la capacitat de saber gestionar amb èxit els conflictes i, per tant, no n'hi ha prou d'estar investit de legitimitat electoral.

Per tot això, cal que els governs es dotin d'una nova sensibilitat cap als conflictes públics que passa per la detecció i l'anàlisi de les seves causes i no dels seus símptomes, i la generació d'espais per a la creació i construcció compartida de processos de resolució amb els agents implicats i afectats.

